

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/62/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213010634
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2213010634.7

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Rudolfa Botta, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX. XXXXXXXX XXXX v C. D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Želiezovce, pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 13. novembra 2024, sp. zn. 4T/164/2013, na verejnom zasadnutí konanom v Trnave dňa 18. novembra 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá.

odôvodnenie:

- Okresný súd Dunajská Streda (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 13. novembra 2024, sp. zn. 4T/164/2013, uznal A. B. (ďalej len obžalovaný) za vinného v bode 1/ z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 a v bode II. z prečinu krádeže spolupáchateľstvo podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 (ďalej len Tr. zák.) na skutkovom základe tam uvedenom.
- Okresný súd mu za to uložil podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, ktorého výkon mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na 2 (dva) roky. Zároveň ho okresný súd spolu s ostatnými obžalovanými zaviazal postupom podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) spoločne a nerozdielne nahradiť škodu tam opísaným poškodeným.
- Naproti tomu okresný súd cit. rozsudkom obžalovaného oslobodil podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Dunajská Streda č. 1 Pv 900/13/2201-6 z 28. februára 2014 pre skutok tam opísaný, právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného v čase podania obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom. Súčasne postupom podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú obchodnú spoločnosť Kaufland Slovenská republika, v. o. s. odkázal s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.
- Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní sa prokurátor vzdal práva na podanie odvolania. Obžalovaný po porade s obhajkyňou uviedol, že voči rozsudku podáva odvolanie čo do výroku o treste.
- Zahlásené odvolanie obžalovaný odôvodnil jednak vlastnoručne, ako aj prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Ladislava Pongrácza (ďalej len obhajca).
- Obžalovaný v podaní z 20. novembra 2024 (v spise na č. I. 807 a nasl.) uviedol, že na hlavnom pojednávaní konanom 13. novembra 2024 boli porušené jeho práva na obhajobu, pretože mal prideleného advokáta ex offio Dr. jur. Ferenca Mazácsa, ktorý s ním nespravil ani jeden úkon, čiže jeho prípad mu bol ľahostajný. Žiadal tiež súd, aby mu zrušil aj advokátsku koncipientku E. F., lebo táto mu vôbec neporadila, len tak tam sedela a prehovárala ho, aby zbral trest, aký mu dávali. Žiada preto o ich výmenu, lebo bol s nimi hrubo nespokojný. Podľa jeho názoru ho súd odsúdil nespravodlivo, preto vznáša námietku zaujatosti voči sudkyňi JUDr. Kobliškovej (ďalej len sudkyňa) ako aj na celý okresný

súd. Nechce, aby ho viac súdil tento súd, len jeho sudcovia ho poznajú z civilného života a preto mu dávajú tie najvyššie trestné sadzby.

6.1. Ďalej uviedol, že na predmetnom hlavnom pojednávaní sa priznal k drobnej krádeži, kde zanikla trestnosť. Avšak sudkyňa to zle pochopila, že sa priznal aj k poškodzovaniu cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a pridelená advokátka sa len nečinne prizerala a vôbec mu neporadila, bola dohodnutá so súdom, že mu vôbec neporadí a nepomôže. Na pojednávaní neboli ani svedkovia, ktorých on žiadal vypočuť. Svedok G. H. mal mať spolupáchateľstvom tiež, avšak obžalovaný namieta, že keď boli zaistení hliadkou polície, obaja boli predvedení na OO PZ Šamorín, odkiaľ ale ako obvinený odchádzal len obžalovaný. Nevie prečo neobvinili aj H. G. z toho istého trestného činu, pretože ich chytili oboch na tom mieste. OO PZ teda pochybilo. Neskôr bol z toho istého obvinený aj G. I..

6.2. Obžalovaný ďalej uviedol, že v tejto veci v prípravnom konaní boli nezrovnalosti, pretože jeho a H. G. chytili, keď si chceli odtrhnúť kukuricu, avšak neďaleko toho (10-15 metrov) bola firma, kde mali byť rozbité okná, čo sa obžalovaný dozvedel až od policajtov v Šamoríne. On tie okná nemohol rozbiť, lebo sa tam nenašla jeho DNA, ani odtlačky prstov, ani pachové stopy. Vyšetrovateľ nevedel komu to má našit, lebo nikoho vo firme nechytli, tak bol vhodný kandidát na obvinenie z poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák.

6.3. Ďalej uviedol, že keď mal na okresnom súde pojednávanie u C. H., tá mu oznámila, že sa vo firme mali nájsť ohorky z cigariet, tzv. špaky, ktoré boli zaistené a ktoré sa nezhodovali s jeho DNA, ale patrili inému človeku, ktorý bol na hlavnom pojednávaní ako svedok, napriek tomu nebol obvinený a ani odsúdený za poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. Tá zistená DNA nepatrila ani jemu, ani G. I.. Ďalej obžalovaný uviedol, že § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. mu bol zle kvalifikovaný, keďže takého skutku sa nedopustili ani s komplicom. Oni len neďaleko firmy, kde bolo pole, odtrhli pár kláskov kukurice. To mu vyšetrovateľ, ktorý ho vypočúval v Šamoríne, na silu prišiel, aby mal vyriešený prípad a mohol to zmiest' zo stola. Obvinil ho napriek tomu, že vedel, že on sa skutku nedopustil, lebo jeho s H. I. nezaistili vo firme, ale v poli.

6.4. Obžalovaný ďalej namietal premlčanie skutku. Skutok sa mal stať v roku 2013, od skutku je už viac ako 11 rokov, tak je to premlčané.

6.5. Z vyššie uvedených dôvodov obžalovaný žiadal vrátiť vec na okresný súd, aby mu poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. bolo zrušené, nakoľko sú silné dôkazy ako špakové ohorky, že sa skutku nedopustil a keď mu to nebude dané dole, postúpi to na ministerstvo vnútra a na inšpekciu. Zdôraznil, že pred súdom sa priznal len k drobnej krádeži, ktorej trestnosť zanikla. Žiadal preto krajský súd, aby predvolal svedka, ktorému patrí DNA z ohorkov a aby rozhodol spravodlivo.

7. Obhajca v odvolaní zrekapituloval doterajší priebeh konania, poukázal na dôvody odvolania sformulované obžalovaným v podaní z 20. novembra 2024 s tým, že sa k nim pripája. Ďalej uviedol, že podľa názoru klienta boli porušené jeho práva na obhajobu, uložený trest je neprimeraný a neúčinný, predstavuje nadmiernu represiu a pôsobí skôr demoralizujúco. Prichádzalo podľa neho do úvahy aj upustenie od potrestania. Vzhľadom na to navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil veci okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

8. Prokurátor, ktorému bolo písomne odôvodnené odvolania doručené, sa k nim nevyjadril.

9. Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného 12. mája 2025.

10. Za účelom prejednanie odvolania obžalovaného nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 18. novembra 2025. Na verejné zasadnutie sa dostavili prokurátor krajskej prokuratúry, obhajca obžalovaného a SZP. Účasť obžalovaného z ÚVTOS Želiezovce na úkone bola zabezpečená prostredníctvom video-konferenčného zariadenia podľa § 61b Tr. por., voči čomu obhajoba neuplatnila žiadne výhrady. Dokazovanie krajský súd na verejnom zasadnutí nedopĺňal, nakoľko návrhy vo vzťahu k nepreskúmanému výroku o vine boli bezpredmetné a žiadne iné relevantné návrhy uplatnené neboli. V rámci konečných návrhov prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca sa pridržiaval písomne odôvodneného odvolania obžalovaného a žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konania a rozhodnutie. Obžalovaný v rámci konečného návrhu uviedol, že sa necíti byť vinný zo skutkov, pre ktoré bol odsúdený a žiadal oslobodiť spod obžaloby.

11. Podľa § 315 Tr. por., o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na

chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

12. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací podľa § 315 Tr. por. preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Tr. por. a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Tr. por., ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., lebo odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, podal ho v zákonom stanovenej lehote a podal ho okrem iného aj proti výroku o treste rozsudku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

12.1. Treba na tomto mieste pripomenúť, že odvolanie ako opravný prostriedok voči rozsudku súdu prvého stupňa je len jedno, tvorí jeden celok a tak sa k nemu v rámci odvolacieho konania zo strany odvolacích súdov aj pristupuje, teda rozhoduje sa o ňom ako o jednom celku. Z toho potom vyplýva, že ak je odvolanie čiastočne dôvodné, vyhovie sa mu v príslušnej časti, avšak vo zvyšnej časti sa ako nedôvodné nezamietajú (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 3. februára 2015, sp. zn. 2Tdo 6/2015 publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 7/2015 pod por. č. 88). Obdobne sa vyššie uvedené závery aplikujú aj v situácii, že odvolanie ako jeden celok je v časti prípustné a v časti neprípustné.

12.2. V tomto prípade obžalovaný v zákonom stanovenej lehote jedným odvolaním napadol nielen výrok o treste napadnutého rozsudku, voči ktorému je jeho odvolanie prípustné, ale aj výrok o vine, ktorý výrok je ale už právoplatný (právoplatnosť nadobudol vyhlásením 13. novembra 2024 – pozn. súdu) a nie je napadnuteľný odvolaním, čo explicitne vyplýva z ust. § 257 ods. 5 Tr. por., podľa ktorého ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

12.3. Z uvedeného rezultuje záver, že odvolanie obžalovaného v časti, v ktorej napáda výrok o vine, nie je prípustné, čo bráni krajskému súdu v tom, aby sa touto časťou jeho odvolacích námietok vecne zaoberal. Inak vyjadrené, krajský súd nemohol posudzovať množstvo a kvalitu dôkazov ohľadom oboch skutkov, ako žiadal obžalovaný, nakoľko sa ohľadom týchto skutkov žiadne dokazovanie po zmene senátu nevykonávalo. Po nesúhlase obžalovaného so zmenou v zložení senátu mu bolo na hlavnom pojednávaní konanom 13. novembra 2024 umožnené postupom podľa § 257 Tr. por. vyhlásiť, že je vinný zo spáchania všetkých aktuálne žalovaných skutkov, ktoré vyhlásenie on učinil a okresným súdom bolo aj prijaté s tým, že sa dokazovanie ohľadom priznaných skutkov nevykonávalo.

12.4. Pokiaľ je obžalovaný toho názoru, že v súvislosti s prijatím predmetného vyhlásenia bolo zásadne porušené jeho právo na obhajobu, prípadne okresný súd inak v procese prijímania vyhlásenia zásadne pochybil, tak uvedené nie je možné namietať v tomto odvolacom konaní, ale len prostredníctvom mimoriadneho opravného prostriedku – dovolania.

12.5. S poukazom na vyššie uvedené krajský súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal iba zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného čo do výroku o treste nie je dôvodné.

Ku konaniu, ktoré výroku o treste predchádzalo

13. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku o treste, krajský súd vlastným prieskumom žiadne chyby konania vo vzťahu k výroku o treste, ktoré by zakladali dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por., nezistil. Okresný súd v procese dokazovania ohľadom výroku o treste postupoval v súlade s Tr. por. a vykonal všetky dôkazy potrebné pre stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie. Obžalovaný uplatnil dve námietky voči konaniu, ktoré dopadajú na konanie ako celok, teda aj na konanie bezprostredne predchádzajúce aktuálne napadnutému výroku o treste, preto krajský súd považoval za potrebné sa k nim vyjadriť.

14. Obžalovaný ako prvé namietať zaujatosť konajúcej sudkyne z dôvodu, že ho odsúdila nespravodlivo, lebo on nič nespáchal. Z odôvodnenia námietky je zrejmé, že obžalovaný zaujatosť konajúcej sudkyne odvodzoval od jej riadneho procesného postupu v tejto veci. O takej námietke sa v zmysle ust. § 32 ods. 6 Tr. por. nekoná.

15. Ako druhé obžalovaný namietať porušenie svojho práva na obhajobu, k čomu malo dôjsť tým, že mu obhajkyňa na hlavnom pojednávaní konanom 13. novembra 2024 vôbec neporadila, resp. zle poradila, čo označil za neefektívnu a nedostatočnú obhajobu.

15.1. K tejto námietke je potrebné uviesť, že tak v prípade zvoleného, ako aj v prípade ustanoveného obhajcu štát zásadne nenesie zodpovednosť za zlý výkon obhajoby. Vyplýva to zo skutočnosti, že advokácia je nezávislá od štátu a výkon obhajoby je predovšetkým otázkou vzťahu medzi obvineným a obhajcom. V prípade ustanoveného obhajcu má však obvinený právo nie na ustanovenie, ale na pomoc obhajcu. Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd zaručuje nie teoretické práva, ale práva konkrétne a účinné. Ustanovenie obhajcu ešte samo o sebe nezabezpečuje účinnú obhajobu. Ak ustanovený obhajca prima facie neplní svoje povinnosti, príslušné orgány musia ustanoviť iného obhajcu alebo urobiť vhodné opatrenia, aby obhajoba nebola iluzórna. Nečinnosť príslušných orgánov v takej situácii treba kvalifikovať ako porušenie čl. 6 ods. 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd (pozri rozhodnutie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 452/2010).

15.2. Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd konštatuje, že obžalovanému bol v konaní pred okresným súdom opatrením z 5. septembra 2023 ustanovený advokát dr. jur. Ferenc Mazács, keďže u obžalovaného vznikol dôvod povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 písm. a) Tr. por. Ustanovený obhajca zastupovaním na hlavnom pojednávaní konanom 13. novembra 2024 poveril svoju advokátsku koncipientku, ktorý postup zákon dovoľuje (§ 36 ods. 2 písm. b) Tr. por.). Z obsahu zápisnice o úkone pritom nevyplýva, že by obžalovaný s týmto postupom nesúhlasil, prípadne vyjadril svoju nevôľu zo zastúpením touto koncipientkou na úkone. Okresný súd neskôr advokáta dr. jur. Ferenc Mazácsa opatrením z 13. marca 2025 oslobodil spod povinnosti obhajovania pre narušenie dôvery a opatrením z toho istého dňa obžalovanému ustanovil nového obhajcu v osobe advokáta JUDr. Ladislava Pongrácza, ktorý odôvodnil odvolanie a obžalovaného zastupoval v odvolacom konaní.

15.3. Z obsahu spisového materiálu je ďalej zistiteľné, že v súdnom konaní mal obžalovaný obhajcu zabezpečeného po celý čas trvania dôvodu povinnej obhajoby a tiež to, že si obaja ustanovení obhajcovia svoje povinnosti aktívne plnili (zúčastňovali sa úkonov, prednášali návrhy, podávali opravné prostriedky a odôvodňovali ich a pod.), ergo obhajoba z ich strany nebola iluzórna. Ak ale v tejto trestnej veci nejde o situáciu, že by ustanovení obhajcovia mali byť pri obhajobe obžalovaného vyslovene pasívni, potom platí vyššie uvedené (v bode 15.1.), že za údajne zlý výkon obhajoby (neefektívny či nedostatočný podľa predstáv obžalovaného) štát, resp. konajúce súdy nenesú žiadnu zodpovednosť.

16. Nedôvodná bola aj námietka premlčania vznesená obžalovaným. Premlčacia doba v tomto prípade činila tri roky, keďže obžalovaný bol stíhaný za prečin (§ 87 ods. 1 písm. e) Tr. zák.). Obžalovaný na dobu 13 rokov od spáchania skutku nazerá ako na jeden celok, to ale nie je správny náhľad, keďže premlčacia doba sa v zmysle ust. § 87 ods. 3 Tr. zák. prerušuje vznesením obvinenia pre trestný čin, o ktorého premlčanie ide, ako aj po ňom nasledujúcimi riadnymi úkonmi orgánu činného v trestnom konaní, sudcu pre prípravné konanie alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu obvineného, okrem prípadu, ak obvinenie bolo následne zrušené ako aj vtedy, ak páchatel spáchal v premlčacej dobe nový trestný čin, za ktorý tento zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší. No a prerušením premlčania začína v zmysle ust. § 87 ods. 4 Tr. zák. za každým plynúť nová premlčacia doba. Z obsahu spisového materiálu je pritom zistiteľné, že okresný súd v pravidelných intervaloch činil úkony smerujúce k trestnému stíhaniu obžalovaného, pričom medzi jednotlivými úkonmi nebol nikdy viac ako trojročný interval. Súčasne je z odpisu registra trestov obžalovaného zrejmé, že sa v priebehu tohto trestného stíhania naďalej dopúšťal majetkovej trestnej činnosti (s rovnakou alebo prísnejšou trestnou sadzbou), teda ani z tohto dôvodu k premlčaniu tohto trestného stíhania prísť nemohlo.

K výroku o treste

17. Obžalovaný v odvolaní uloženému trestu vytýka neprimeranú prísnosť. Skôr ako krajský súd dá odpoveď na otázku prísnosti uloženého trestu, musel preskúmať, či bol trest uložený v súlade so zákonom.

18. Pokiaľ ide o pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, okresný súd ich postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. správne u obžalovaného preskúmal a správne u neho ustálil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval. Na zmenu postoja obžalovaného (popieranie) v odvolacom konaní krajský súd už nemohol prihliadať, nakoľko odvolacie konanie inicioval len obžalovaný, preto nebolo možné rozhodnutie zmeniť v jeho neprospech. Bráni tomu zásada zákazu zmeny k horšiemu upravená v ust. § 322 ods. 3 Tr. por. Iné poľahčujúce okolnosti ani krajský súd nezistil. Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti, správne okresný súd zohľadnil, že obžalovaný spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zák.) a že už bol za trestnú činnosť v minulosti odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zák.). Správne okresný súd obžalovanému trest ukladal ako úhrnný podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., keďže ho odsudzoval za dva prečiny krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. Rovnako správne okresný súd skonštatoval, že trest je potrebné ukladať ako samostatný, keď zákonný dôvod na ukládanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ani krajský súd nezistil. Pokiaľ ide o okresným súdom uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, tento bol uložený v rámci

trestnej sadzby určenej v ust. § 212 ods. 1 Tr. zák. a i dvojročná skúšobná doba bola uložená v sadzbe predpokladanej ust. § 50 ods. 1 Tr. zák. Možno preto skonštatovať, že uložený trest je zákonný.

19. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchateľa i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchateľom či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchateľa neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchateľ oprávnene nemôže považovať za spravodlivé. Páchateľ je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchateľa je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchateľa pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

20. Vychádzajúc z vyššie uvedeného vyhodnotil krajský súd námietku obžalovaného ohľadom neprimeranej prísnosti uloženého trestu ako nedôvodnú. Horná hranica trestnej sadzby v ust. § 212 ods. 1 Tr. zák. činí dva roky. Obžalovanému bol vymeraný trest na úrovni jednej štvrtiny z maximálnej výmery, čo aj vzhľadom k tomu, že sa pred spáchaním súdených činov už majetkovej trestnej činnosti dopúšťal a pokračoval v nej aj potom, že spáchal dva trestné činy a že konal v priamom úmysle, pričom spôsobenú škodu dosiaľ nenahradil, nemožno s určitosťou považovať za prísnu výmeru. Okresný súd nepochybil ani vtedy, keď obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu dva roky. Správne okresný súd poukázal na to, že uloženie nepodmienečného trestu by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne, tu najmä vzhľadom na časový odstup od spáchania činu. Skúšobná doba dvoch rokov je aj podľa mienky primeraná, zodpovedajúca ako osobe obžalovaného, tak aj možnostiam jeho nápravy týmto druhom trestu.

21. Možno preto uzavrieť, že okresným súdom uložený trest je nielen zákonný, ale je aj primeraný a preto spravodlivý, od ktorého možno aj podľa mienky krajského súdu dôvodne očakávať, že splní svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie. Zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie konania obžalovaného spoločnosťou.

K náhrade škody

22. Výrok o náhrade škody nebol odvolaním obžalovaného napadnutý, preto ho krajský súd nepreskúmal.

Záver

23. Na základe prezentovaných úvah krajský súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Tr. por. na verejnom zasadnutí zamietol. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.